

melle Maade, har tidligere været dette, at vi ikke skulde gaa ud over de nuværende Udgifter til Hær og Flaade; dette Standpunkt er det ærede Medlem kommet ud over, dengang det gjaldt: „Nu eller aldrig“. Det ærede Medlem kom ogsaa ud over sine Betænkkeligheder ved Fællesudvalget. Han fandt slet ikke nogen Betænkkelighed længere ved at forhandle med Andre i Fællesudvalget, han foretrak kun istedetfor den Fællesudvalget anviste Sal at vælge et andet Lokale til sine Forhandlinger, men Forhandlingerne bleve i Virkeligheden førte af Medlemmer af Fællesudvalget. Altsaa, dermed tror jeg at have klaret denne Tale om Fællesudvalget, at det var os, et lille Mindretal, der fremtvang Fællesudvalget, saa at vi altsaa nu kunne blive fri for at høre Mere derom. Det ærede Medlem veed jo desuden, at vi have haat ringe eller ingen Indflydelse paa den Gang, Forhandlingerne toge fra første Færd i Fællesudvalget; det er ikke os, der have ønsket, at Sagen skulde ende der, men det har været sikkert og klart for Alle, der have deltaget i denne Forhandling, at Fællesudvalget stod som Slutningsresultatet af disse Forhandlinger, og det er derfor ganske urigtigt, naar det ærede Medlem paastaar, at denne Sag kom slet forberedt ind i Fællesudvalget. Denne Sag kom til Fællesudvalget efter fra alle Sider at være forhandlet med Fællesudvalg for Die. Den kom dertil, efterat enhver politisk Side, som har haat med Sagen at gjøre, havde taget Stilling og Standpunkt netop med Fællesudvalg for Die, og hvorledes det ærede Medlem saa kan paastaa, at denne Sag kom slet forberedt til Fællesudvalget, begriber jeg ikke. Dernæst sagde det ærede Medlem, at vi ikke under de tidligere Forhandlinger havde Mod til at sige vort sidste Ord. Det ærede Medlem taler saa meget om Mod; jeg tror nu, det kunde gøres med noget Mindre. Hvad har det ærede Medlem og hans Venner da haat Mod til i de sidste 10 Maanedes? De have haat Mod til at stille sig paa Standpunktet: 7,400,000 Kr. og til at stille sig paa Standpunktet af den nuværende Beføstning, frakjendende Enhver, der vil gaa derudover, Karakteren af Demokrat. Det have de haat Mod til i disse 10 Maanedes, uagtet de vidste, at, hvis de for 10 Maanedes siden i Realiteten havde indtaget den Stilling, som de nu have indtaget, saa kunde vi have sparet idetmindste de 5 Maanedes. Det Mod, som de Herrer have viist, beundrer ikke jeg, men der er ganske vist et Mod, som de have viist nu imod Slutningen, og som jeg ikke vil sige, at jeg tager Hatten af for, men som dog er Opmærksomhed værd, og det er det Mod, som de Herrer have viist ved nu med eet Slag at kaste Alt, hvad de have hævdet her i 10 Maanedes, over Ende, det Mod, som de viste dengang, da de

sprang 1,400,000 Kr. op fra deres forrige Standpunkt. Dengang, da de Herrer efter deres egne Udtalelser — jeg regner Sværnsloven med — gik 4—600,000 Kr. op over det, som de før havde sagt, at ingen Demokrat burde gaa op over — det kan man jo gjerne kalde Mod, hvis man har Lyst dertil — dengang, siger jeg, blev det for det ærede Medlems Opfattelse en Bagatel, hvormegit Hærloven kostede. Det ærede Medlem siger, at nogle Hundretusinde Kr. mere eller mindre bryder han sig ikke det Mindste om; men det er jo et ganske nyt Standpunkt, som det ærede Medlem her har indtaget. Det er ikke blot et nyt Standpunkt i den allerstrengeste Forstand, da det jo ikke er mere end 14 Dage siden, at han og hans Venner indtog et ganske andet Standpunkt, idet de erklærede her i Thinget, at de ikke vilde gaa en Dre ud over det Nuværende, og at det ikke stiftede sig for en Demokrat at gjøre dette; men det er ogsaa et splinternyt Standpunkt i Forhold til hele det Partis politiske Virksomhed, hvortil det ærede Medlem hørte sammen med mig, thi dengang var det ikke vort Standpunkt, at nogle Hundretusinder mere eller mindre gjorde Intet til Sagen. Vort Standpunkt var dengang det, at vi ansaa de nuværende Udgifter til Hæren for alt for store. Nei, dette, at man, naar der er Tale om Penge, anser det for uanstændigt at prutte, er noget helt Nyt. Det ærede Medlem siger, at man skal give det Hele uden Prangeri, uden Prutting. Ja, det kan det ærede Medlem maasse anse for nobelt, men jeg synes ikke, at der er noget særligt Demokratisk derved.

Uagtet det ærede Medlem, der sidder ved min venstre Side (Bust), allerede tilstrækkelig har omtalt den ærede Ordførers Alliance, er der dog eet Punkt, som jeg vil gjøre opmærksom paa. Naar det ærede Medlem sagde, at den Alliance, som han nu havde sluttet med de Herrer ved Binduet, var en ganske anden Slags Alliance end den, som han paaduttede os, at vi skulde have staaet i til det nuværende Ministerium, saa vil jeg sige, at det ganske vist forsaavidt er forstjellige Alliancer, som den ene er en Realitet og den anden et Naafund af det ærede Medlem. Det ærede Medlem sagde endvidere, at hans Alliance var en sympatetisk Alliance, medens vor Alliance var en styg og usympatetisk Alliance. Ja, at den Alliance, som det ærede Medlem nu staaar i, er en sympatetisk Alliance, tvivler jeg slet ikke om. Jeg kjender det ærede Medlem og hans Tilhieligheder saa godt, at jeg intet Dieblit er i Tvivl om, hvor hans Sympathi gaar hen. Allerede dengang, da jeg stod i Parti sammen med det ærede Medlem, nærede jeg ikke Tvivl om, at, hvis man noget Sted vilde se en ren og ublan-